

DRWEŃCA

Z DODATKAMI: „OPIEKUN MŁODZIEŻY“, „NASZ PRZYJACIEL“ i „ROLNIK“

„Drwęca” wychodzi 3 razy tygodn. we wtorek, czwartek i sobotę rano. —
Przedpłata wynosi dla abonentów miesięcznie z doręczeniem 1,30 zł.
Kwartalnie wynosi z doręczeniem 3,89 zł.
Przyjmuje się ogłoszenia do wszystkich gazet.

Cena ogłoszeń: Wiersz w wysokości 1 milimetra na stronie 6-lamowej 15 gr,
na stronie 3-lamowej 50 gr, na 1 stronie 60 gr. — Ogłoszenia drobne: Napisowe
słowo (tłuste) 30 gr każde dalsze słowo 15 gr. Ogłoszenia zagran. 100% więcej.
Numer telefonu: Nowemiasto 8.

Druk i wydawnictwo „Spółka Wydawnicza” Sp. z o. o. w Nowemmieście.

Adres telegr.: „Spółka Wydawnicza” Nowemiasto-Pomorze.

ROK XV.

NOWEMIASTO-POMORZE, SOBOTA, DNIA 26 STYCZNIA 1935

NR. 12

Prawdziwe oblicze masonerii w świetle publikacji autentycznych dokumentów konwentów Wielkiego Wschodu we Francji.

O masonerii bodaj nigdy jeszcze nie było tak głośno, jak w ostatnich czasach. Przyczyniły się do tego rozmaite niebывałe skandale i afery, ujawnione w jej łonie. To zwróciło głębszą uwagę na jej istotę, jej dążenia i cele. Opinia publiczna, zwłaszcza tych krajów, na których zaciążyła w szczególniejszy sposób kryjąca się stale w cieniu tajności i bojąca się widocznie światła dziennego zdradza działalność tej międzynarodowej maffii, domaga się stanowczo dokładnego jej wyświetlenia i ujawnienia. Ostatnio uwidatnia się we Francji silny odruch antymasoński, gdzie makabryczna wprost afera rosyjskiego żyda, Stawiskiego, odsłoniła niebывałą ohydę korupcji i zgnilizny politycznej i moralnej. Dotknięta tem i obrażona do głębi w swej dumie narodowej cała zdrowa część narodu francuskiego na dobre zabrała się tamtejszej masonerii do skóry. Pod protektorem generała de Castelnau, bohatera z pod Verdun, rozpoczęto publikację tajnych protokołów konwentów Wielkiego Wschodu we Francji. Z nich można sobie dokładny zrobić obraz o właściwych dążeniach programowych masonerii francuskiej, taktyce, przez nią stosowanej i o jej ostatecznych celach. A ponieważ masoneria jest jedna i ta sama na całym świecie, ujawnienie przeto jej dążeń i działalności we Francji posłuży za miarę jej oceny w ogólności. Dążenia i działalność ta we Francji w rozmaitych szły kierunkach. Na pierwszym planie znajdowała się oczywiście walka z Kościołem kat. Skasowanie ambasad przy Stolicy Apostolskiej, stosowanie ustaw wyjątkowych przeciw zakonowi, prześladowanie Kościoła kat. oraz ścisłe przeprowadzenie ustaw, zapewniających bezwyznaniowość szkoły, to jej dzieło. Poza dziedziną religijną masoneria francuska postawiła sobie za cel opanowanie całej dziedziny politycznej, gospodarczej i społecznej w kraju. W dziedzinie polityki zagranicznej tendencje jej zmierzały do pacyfikacji Europy choćby kosztem najżywniejszych interesów Francji. Masonerii francuskiej przypisać należy tę niezrozumiałą z punktu widzenia interesów francuskich ostrość, pobłażliwość i słabość wobec coraz to zuchwalszych roszczeń niemieckich. Powolnym narzędziem tej polityki niustannych ustępstw i słabości był minister Briand. Wewnątrz kraju masoneria szczególną życzliwością otaczała wszystkie elementy rozstrójowe, destrukcyjne, wywrotowe. Pod szczególnym jej protektorem znajdowali się wszelkiego rodzaju przestępcy polityczni, dezertery, komuniści, zamachowcy, nauczyciele, szerzący w szkołach idee wywrotowe, antyreligijne. Dla nich wszystkich wysuwała ona niustannie żądania amnestji. Jeszcze bardziej jaskrawo uwidatniło się oblicze masonerii francuskiej w dziedzinie społeczno-gospodarczej. Jestto program niustającej rewolucji, stałe dążenie do reform, idących w duchu iscie bolszewickim. Ich realizacja to zupełne zbolszewizowanie Francji. Tak wygląda w świetle miarodajnych, bo autentycznych i oficjalnych dokumentów i protokołów prawdziwa działalność masońska we Francji. Walka z Kościołem kat. i z moralnością chrześcijańską — rozstrój wewnętrzny i rozprzeżenie gospodarczo-społeczne, marazm i słabość na zewnątrz to jej główne wytyczne. Realizacja tych dążeń zdolna jest rozsądzić władza choćby najsilniejszych państw. Ujawniona tak jaskrawo działalność masonerii we Francji pozwala wyciągnąć wnioski i na jej dążenia w innych krajach. Nic przeto dziwnego, że tam, gdzie

dążenie do wzmocnienia wewnętrznej spistości i zdrowia moralnego i politycznego w państwie szczególnie wysunęło się na czoło, pierwsze kroki i skierowane zostały przeciw usunięciu źródeł wszelkiego rozstroju i destrukcji. We Włoszech i Niemczech żadne organizacje masońskie nie są tolerowane.

Gdy atoli w rozmaitych krajach Europy zwalczą się ten makabryczny czynnik wszelkiego rozstroju i rozprzeżenia, masoneria w Polsce za ery sanacji porasta coraz bardziej w znaczenie i wpływy. Nic dziwnego, skoro faktem jest, że główną jej ostoją i wyłącznym jej hodowcą i propagatorem to żydostwo. W samej przecież Warszawie, jak podaje ostatnio nawet sanacyjny „I. K. C.”, istnieje aż 20 lodz masońskich. A przecież Warszawa nie ma monopolu na nie. Są one i we wszystkich innych większych centrach kraju. A jej apostołowie rozsiani są po całej Polsce. Znajdziesz ich na rozmaitych stanowiskach, placówkach, w urzędach, w administracji, w szkolnictwie, w wolnych zawodach. Nieraz zdumiewają nas takie, a nie inne posunięcia. To działanie ukrytych sprężyn masońskich. Nie łatwo poszczególnym jednostkom udowodnić ich przynależności masońskiej. Tylko tu i tam udaje się ją odsłonić. Ale baczne śledzenie ich poczyniń, zwłaszcza ich ukryta lub jawna nienawiść do Kościoła kat., ich sympatje dla żydów, ich dążenia do rozstroju moralnego, do rozluźnienia obyczajów wskazują wyraźnie na ich posłannictwo masońskie. Ta niesamowita wprost nienawiść do Obozu Narodowego, który jako główny swój cel ma wyzwolenie społeczeństwa z pod zgubnych i zabójczych wpływów żydostwa, a tamsamem masonerii, w niej też ma swe źródła. A mając w swych rękach olbrzymie zasoby bogactwa, zdolna jest ona dać odczuć swój gniew i swą zemstę tym, którzy śmieją jej się przeciwstawić, tembardziej, że znana jest jej niewybredność w wyborze środków, czego dowiodły potworne wypadki we Francji w związku z aferą Stawiskiego. Co nabośniejsze przytem, to to bezgraniczne zaślepienie licznych zastępów Polaków, oddających się na usługi tych największych i najniebezpieczniejszych wrogów wszystkich społeczeństw chrześcijańskich, a narodu polskiego w szczególności. Masoneria tak umiała ich opętać zwodniczymi hasłami postępu, wol-

ności, humanitarności i prawdziwej kultury, że są oni przekonani, iż służą tym właśnie hasłom, a w rzeczy samej są oni jedynie ślepiemi narzędziami w ręku wyrafinowanej maffii dla niszczenia wszelkich zdrowych podstaw bytu i rozwoju narodu polskiego.

Kiedy Sejm uchwali nową konstytucję?

Może już w sobotę, a może dopiero w lecie...

Warszawa. We wtorek marszałek Senatu Raczkiewicz przekazał marszałkowi Sejmu zmiany do projektu ustawy konstytucyjnej, uchwalone w dn. 16 stycznia.

Rozesłany posłom porządek obrad zwołanego na piątek 25 go bm. posiedzenia Sejmu nie obejmuje sprawy projektu Konstytucji BBWR. Z faktu tego wnoszą w kołach politycznych, że wszystkie pogłoski, jakoby w rocznicę uchwały sejmowej 26-go stycznia miał być ostatecznie uchwalony projekt Konstytucji — nie zostaną zrealizowane.

Czy wniosek taki jest trafny, okażą już najbliższe dni. Jak twierdzą w niektórych sferach, zbliżonych do rządu, punkt ciężkości przeniósł się obecnie do ordynacji wyborczej Sejmu i Senatu. Prace nad tą kwestją są prowadzone w ścisłym gronie praktyków kół sanacyjnych, ale do tej chwili nie doprowadziły jeszcze do uzgodnienia konkretnych projektów.

To też zdaje się posiadać wiele racji przypuszczenie, że po załatwieniu budżetu sesja budżetowa zostanie zamknięta, a wczesnym latem lub dopiero jesienią Sejm zostanie zwołany na sesję nadzwyczajną, która poweźmie uchwały w sprawie Konstytucji i ustaw, z niej wypływających, a odnoszących się do ordynacji wyborczej i struktury przyszłego Sejmu. Są to oczywiście wszystko domysły. Pewnego nikt nie powiedziec nie można, bowiem szczególnie sprawy ustrojowe traktowane są przez meneterów BB w wielkiej tajemnicy.

Nad sprawą przyszłej ordynacji wyborczej toczą się podobno narady w samym Belwederze. Możliwe jest również, że nie Sejm będzie ją uchwalał, tylko zostanie ona poprostu ogłoszona jako dekret Prezydenta.

Sensacyjne wydarzenie na terenie Zagłębia Saary.

Prefekt policji zastrzelony w piwnicy. Hitlerowska „sprawiedliwość” już działa.

Saarbrücken. „Saarbrücker Zeitung” donosi z Hostenbach, że policja tamtejsza miała aresztować byłego prefekta Goarshausen, Meyera, oskarżonego o nadużycia finansowe. Policja, po wkroczeniu do domu, znalazła Meyera w piwnicy. Meyer zagroził policjantom rewolwerem. W odpowiedzi na to policja dała kilka strzałów i zabiła go na miejscu.

Syn Meyera, który odgrażał się policjantom, został aresztowany.

Natłok głosujących przed lokalami wyborczymi w Saarbrücken w godzinach rannych.

Pobór podatków.

(Dokończenie).

Podatek od uposażeń.

Opodatkowanie dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę. Za podstawę podatku przyjmuje się wysokość uposażeń, względnie wynagrodzeń bieżących, otrzymywanych zarówno w pieniądzu, jak i w naturze, obliczoną w stosunku rocznym. Dochody te opodatkowuje się w całości bez jakichkolwiek zniżek lub zwyczajek podatkowych, o jakich była mowa powyżej. Wartość pieniężna dochodów w naturze oblicza się podług ceny w dniu 1-go stycznia roku podatkowego. Dodatek pobiera się drogą potrącenia przy każdej wypłacie uposażenia według następującej skali:

Wysokość wypłac. wynagr., oblicz. w stosunku rocznym	Stopa proc. podatku
ponad 2.500 do 2.600 zł	1,5
2.600 „ 2.700 „	1,6
2.700 „ 2.800 „	1,7
2.800 „ 2.900 „	1,8
2.900 „ 3.000 „	1,9
3.000 „ 3.100 „	2
3.100 „ 3.200 „	2,1
3.200 „ 3.400 „	2,2
3.400 „ 3.600 „	2,3
3.600 „ 3.800 „	2,4
3.800 „ 4.000 „	2,5
4.000 „ 4.200 „	2,6
4.200 „ 4.400 „	2,7
4.400 „ 4.800 „	2,8
4.800 „ 5.200 „	2,9

i tak dalej, tak, że do 10.400 stopa procentowa wynosi 4,3; do 20.000 zł — 7,7; do 30.000 — 9,2; do 40.000 — 11,1, a w ostatniej skali 70 tej od 192.000 zł stopa procent. wynosi 25.

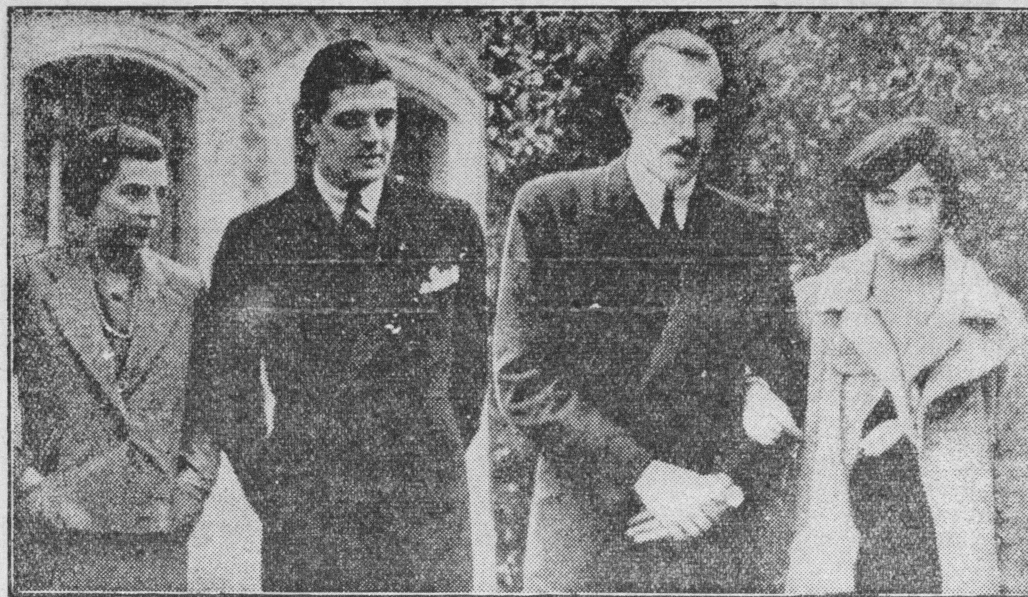
Podstawę do ustalenia stopy procentowej, przypadającej do potrącenia podatku stanowi wysokość wypłaconego wynagrodzenia, obliczonego w stosunku rocznym, a przy wypłatach jednorazowych wynagrodzeń dolicza się je do obliczonej w stosunku rocznym sumy ostatniego perjodycznego wynagrodzenia.

Obowiązek potrącenia podatku ciąży na władzach, urządach, jakoteż na innych instytucjach i przedsiębiorstwach, wypłacających wszelkiego rodzaju wynagrodzenia. Potrącone kwoty należy w terminie do dnia 7-miu po dokonaniu potrącenia wpłacić do właściwej kasy skarbowej z dołączeniem wykazu potrąceń, sporządzonego według przepisanej wzoru, względnie odpisu listy płacy.

Inne podatki.

Od wysokości wymierzonego podatku dochodowego, — zwanego państwowym, — pobiera się szereg innych podatków, m. in.: 10 proc. podatku kościelnego; 1 proc. na Fundusz Pracy; 3 proc. podatku komunalnego czyli na rzecz gmin, lecz temu podatkowi podlegają ci płatnicy, których dochód roczny wynosi od 3.600 zł wzwyż; obok potrącenia tytułem podatku dochodowego od uposażeń potrąca się kryzysowy dodatek, który wynosi przy wynagrodzeniu, obliczonym w stosunku rocznym:

ponad 2.500 do 3.600 zł	0,5 proc.
ponad 3.600 do 10.400 zł	1 proc.
ponad 10.400 do 36.000 zł	2 proc.
ponad 36.000 do 60.000 zł	2,5 proc.
ponad 60.000 do 80.000 zł	3 proc.

Córka ekskróla hiszpańskiego Beatrice ze swym mężem, księciem włoskim Torlonia (z lewej), a jej brat Don Jaime z panną Ruspoli (z prawej).

Ślub księżniczki Beatrice.

Rzym. Onegdaj w kościele O. O. Jezuitów Gesu odbył się ślub księcia Aleksandra Torlonia z księżniczką Beatrice de Bourbon, córką b. króla hiszpańskiego Alfonsa trzynastego. Ślubu udzielił kardynał Piotr Segura y Saenz. Na ślu-

bie obecni byli: królewska para włoska, włoski następca tronu z małżonką, b. król hiszpański Alfons trzynasty oraz księżęta z domu burbońskiego. Z Hiszpanji przybyło na ślub parę tysięcy osób ze sfer arystokratycznych. Ślub zbrojotkowa matka panny młodej dlatego, że w żyłach zięcia płynie podobno krew żydowska.

i tak dalej, tak, że od rocznego dochodu 104.000 do 144.000 zł dodatek kryzysowy wynosi 5 proc., od 200.000 do 220.000 8 proc., a od 250.000 zł wzwyż 10 proc.

Uprawnienia komunalne.

A teraz pytanie, czy gminy muszą pobierać stopę procentową od podatku dochodowego — państwowego — na rzecz gmin, przewidzianą ustawą. Otóż ustawa określa tylko górną granicę stopy procentowej i mówi, że nigdy mogą pobierać określoną stopę procentową, ale nie muszą, to znaczy, że mogą pobierać mniej lub wcale. W każdym bądź razie w obecnym pogłębieniu kryzysowym napewno nie znajdzie się ani jedna gmina, która by z przysługujących jej praw nie korzystała i zrezygnowała z podatku na rzecz gminy, co zresztą nie leżałoby w interesie gminy samej.

Podatek nadzwyczajny.

Nadzwyczajny podatek od niektórych zajęć zawodowych opłacają notariusze, pisarze hipoteczni i komornicy. Za podstawę obliczenia wysokości nadzwyczajnego podatku u notariuszów i pisarzy hipotecznych służy dochód, osiągnięty z tytułu opłat, pobieranych za spełnianie swego danego zajęcia zawodowego, a u komorników służy dochód, osiągnięty przy spełnianiu danego zajęcia zawodowego, a ustalony przy obliczaniu ogólnego dochodu dla wymiaru państwowego podatku dochodowego w myśl ustawy o podatku dochodowym.

Nadzwyczajnemu podatkowi podlegają osoby, których dochód roczny z danego zajęcia zawodowego przekracza kwo-

te 12.000 zł i oblicza się według następującej skali:

Stopień	Wysokość dochodów	Stopa proc.
1.	ponad 12.000 do 16.000	3 proc.
2.	ponad 16.000 do 20.000	4 proc.
3.	ponad 20.000 do 28.000	5,5 proc.
4.	ponad 28.000 do 36.000	7 proc.
5.	ponad 36.000 do 48.000	8 proc.
6.	ponad 48.000 do 64.000	10 proc.

itd. tak, że ostatni stopień 10 ty przewiduje wysokość dochodu 176.000, od którego przypada płacić 20 proc. podatku nadzwyczajnego.

Podatek elektryczny.

Podatkowi od energii elektrycznej podlega energia elektryczna, pobierana odpłatnie na niskim napięciu przez poszczególnych odbiorców dla celów oświetleniowych oraz dla innych celów, o ile jest zmierzona wspólnie z energią dla światła. Podatek wynosi 10 proc. wartości zużytej energii.

W gminach miejskich, liczących ponad 25.000 mieszkańców, od państwowego podatku od energii elektrycznej i łącznie z tem podatkiem może być pobrany dodatek komunalny w wysokości, nieprzekraczającej 25 proc. podatku dochodowego, o ile organa uchwalające, go uchwalą. Dodatek przypada tej gminie, w której znajduje się miejsce zużycia energii.

Tak w ogólnych zarysach przedstawia się sprawa różnorodnych podatków bezpośrednich, związanych z państwowym podatkiem dochodowym.

Jak chłop szwedzki prosił Pana Boga listownie o pożyczkę mu 200 koron?

Biedny chłop z północnej Szwecji, przyciśnięty ostateczną nędzą, postanowił zwrócić się do Pana Boga we własnej osobie z prośbą o pomoc. Napisał list, zaadresował go „Do Pana Boga w Niebiesiech” i wrzucił do skrzynki na poczcie.

Listonosz, nie wiedząc, co zrobić z tym fan-tem, doręczył list Dyrekcji Generalnej w Stockholmie z dopiskiem: „Adresata nie znaleziono”. Dyrektor poczty, otworzywszy list, stwierdził, że biedny chłopina prosił Pana Boga o pożyczkę mu 200 koron dla poratowania z ostatecznej nędzy. Wzruszony prostą i naiwną treścią listu, dyrektor przesłał go do prezydium rady ministrów.

Od łyczka do rzemyczka doszedł list do rąk premiera. Rozrzuwniony minister nie uważał za możliwe pokazywać listu do załatwienia radzie, a nie dysponując narazie całą sumą, wyjął z portfela banknot stukoronowy, włożył do koperty z nadrukiem urzędowym i zaadresował posyłkę do chłopca.

W dwa dni później nadszedł do gabinetu premiera list adresowany jak poprzedni. Premier otworzył go, i przeczytał, co następuje:

„Dziękuję Ci, Panie Boże, za wysłuchanie mej prośby. Ale na przyszły raz nie należy wysyłać pieniędzy na adres premiera, bo zabiera z nich połowę dla siebie”.

Obudziła się po 24 latach snu.

W Johannesburgu, stolicy Transvaalu, wydarzył się rzadki wypadek śpiączki.

Miss Anna Svanepoel, która jako 20-letnia dziewczyna zaręczyła się z pewnym młodym człowiekiem, doznała takiego wstrząsu moralnego, gdy ojciec odmówił pozwolenia na ślub, że popadła w rodzaj histerycznej katalepsji. Od 24 lat pogrążona była w ciężkim śnie i tylko raz po raz odzyskiwała na krótki czas przytomność. Dopiero obecnie odzyskała całkowicie normalny stan zdrowia.

Ciekawym wypadkiem śpiączki zainteresowali się lekarze.

Zuchwały napad rabunkowy na bank w biały dzień.

Budapeszt. Na filię Węgierskiego Banku Komercyjnego, jednego z największych banków w Budapeszcie, dokonano zuchwałego napadu rabunkowego. 3 bandytów zajęło samochodem przed bank, wtargnęło z rewolwerami do oddziału kasowego. Kasjer został na miejscu zabity. Urzędnicy odpowiedzieli strzałami tak, że w oddziale

Tragedja na Atlantyku.

Angielski transportowiec „Usworth” zatonał w drodze do Ameryki. Statek ten utracił ster w burzy, a fale rozbiły jego bok i poczęły szybko napełniać go wodą. Francuski statek „Jean Jadot” próbował go holować, ale hol urwał się niebawem. Wówczas bohaterska załoga spuściła łódź ratunkową, która podpłynęła do wraku i zabrała stamtąd część załogi. W drodze powrotnej gwałtowna fala rzuciła łódź o bok „Jean Jadot’a”, przy czym zginęło 12 codopiero uratowanych i 2 z załogi łodzi. Równocześnie spuścił łódź statek pasażerski „Ascania”, któremu udało się uratować bezpiecznie resztę załogi, tj. 8 ludzi z kapitanem „Usworth”.

kasowym wywiązała się gwałtowna strzelanina.

Jeden z napastników również został zabity na miejscu. Dwaj pozostali bandyci, nie dokonawszy rabunku, zdołali zbiec.

Napad wykonany w centrum miasta, w okresie bardzo żywego ruchu w banku wywołał wśród ludności wielkie wzburzenie.

Piwo niemieckie na rynku polskim.

Niemieckie browary, korzystając z ulg celnych na podstawie umów, zawartych pomiędzy Polską a Rzeszą, zaczęły wysyłać do Polski piwo, przeważnie ciemne.

Para kaloszy za złotego.

Konkurencja japońska, którą odczuwają dotkliwie najrozmaitsze dziedziny przemysłu Europy i Stanów Zjednoczonych, dotknęła ostatnio także produkcję kaloszy i obuwi gumowego. Rumuński instytut eksportowy otrzymał w tych dniach z Tokio ofertę kilku japońskich fabryk kaloszy, w których podana jest cena za tuzin kaloszy męskich i damskich najrozmaitszych rozmiarów — 300 lei. Za parę kaloszy płaciłoby się zatem 1 zł.

Zatonięcie statku w porcie nowojorskim.

Parowiec szwedzki „Jane Christenson” zderzył się w porcie nowojorskim z parowcem „Lexington”, który zatonął w 10 minut po zderzeniu. Na pokładzie „Lexingtonu” znajdowało się 130 pasażerów i 52 ludzi załogi. Z wyjątkiem 5 osób udało się wszystkich uratować, 20 jednak jest rannych. Zderzenie nastąpiło niedaleko od miejsca, w którym w r. 1904 zatonął parowiec „General Slucum”, gdzie utraciło życie 1021 osób.

Pochowany w powietrzu.

London. Przed paru dniami zmarł w Anglii spirytysta Dennis Bradleyek, który w pozostawionym testamentie polecił ciało swoje spalić i popiół rozsiać w powietrzu.

Synowie Bradleyeka ściśle wykonali ostatnią wolę swego ojca. Po spaleniu ciała w krematorium, zabrali urnę z prochami, wsiedli do samolotu i będąc już na znacznej wysokości, rozsypali prochy ojca w powietrzu.